

מפורת הש"ס
עם הוספות

הדר פרק שני עירובין

אל- לאו דאתא בשbeta. ה'כמי מטבן מין מעלבין לפל' עילטו מלהממוון לפ' סחון הנכלי חומך כי לתייה כרמי יוסדה מל' מוקס כבצ'ן העכלי נחטנו קעוווץ גומלי וצוז חייו חוח נמקומו קע' פ' שחוינו ובכוו ממנו מוקטען ומן מעלבין קריעין זיא:

הנחות היב"ח
רשות ר' נינו
תירטולין: (ג) סמיינן
סמיינן וכו' כפוי
קוזין. (ג': י' רלאך ג' נע
(ד': י' קולד ג' קולד ו' ג' נע
תירטולין סמיינן. (ז' ג' נע
ו' נמי נמי נמי נמי נמי נמי נמי
אסידי ממקומון:

גלוון השם

זגחות וציוויליזציות

בכת"י ודפ"ר נסף אמרת לנו משיחיה מזא"ל אין לנו וכרכ' בכת"י וכהרבה

שנונים וכיו' בפ"ר
כח דהא דרישותא
היא מאה, דק'(ב)
לבטל גמי' חיזנזה
(וכ"ה)
שי' הפקת הגורגה
א' הרי תיבת נמי'ו,
ביבעה מ' ביריט'א'

7 ברשי' (טס) : ר' ירמיה ר' יש כאן דבר
ה' אין ביטול רשות
א' צדר להצדר. שאין
ב' חצר זה יכולן
ט' רשותן לבני
ג' נ', ושרה בהזה קושית
ההרשות' (א) : מ' בתוס' "

www.maa.org/programs/maa-magazines/maa-reviews

אלא לא דאתא בשbeta ואתני אוסרין ואין מערbin אין מבטלי שמע מינה ^ט אמר רב יוסף לא שמייע ל' הא שמעהא ^ט אמר ליה אבי את אמרת ניחלן ואהא אמרות נודלן ^ט אמר שמואל אין ביטול רשות מהצער להחזר ואין ביטול רשות בחורבה ואמרתו לנו עלה כי אמר שמואל אין ביטול רשות מהצער לחזר לתוך ביתר הצירות ופתח אחד בינהן אבל זו לפנים מזו מתק שאוסרין זה על וה מבטלי אין אלא אמרת ניחלן ^ט והאמיר שמואל אין מישמיה דשמעו אל ה' ^ט והאמיר שמואל אין לנו בעירובין אלא כלשון משנתנו אנשי החזר ולא אנשי הצירות אמר ליה כי אמרת לנו אין לנו בעירובין אלא כלשון משנתנו אהא אמרת לנו ^ט שהמבריך לחזרות לחזר לבתים גופא אמר שמואל אין ביטול רשות מהצער לחזר ואין ביטול רשות בחורבה ^ט ורבנן אמר יש ביטול רשות מהצער לחזר יותן אמר בחוץ קאמר בהא אמר שמואל אשמעין מהצד לחזר ליה לרבי יותן וביצה דאי מישום דהא תשמשתה לחוד ^ט והא תשמשתה לחוד אבל חורבה רתשמשתה חרוא לתרזוייהו אםא מורי ליה לרבי יותן וכי אמר רב בהא בא קאמר רב כי יותן אבל ברך מורי ליה לשמעו ציריכא אמר אבי ה' לא אמר שמואל אין ביטול רשות מהצער לחזר לא אמר אלא בשתי הצירות ופתחה אחד בינהן אבל ב' הצירות זו לפנים מזו מתק שאוסרין מבטלי רבעא אמר אפילו שתי הצירות זו לפנים מזו פעמים מבטלי ופעמים אין מבטלי כיצד נתנו עירובין בחיזונה ושכח אחד בין מן הפניות ובין מן החיזונה ולא עירוב שיתין אסורהות נתנו עירובין בפניות ושכח ירבדו עירובין יייחד נהג מ' בחרביה וילא

אסורו נטען עירובן בחיצונה ושכבה אחד
ולא עירוב שתיהן אסורה האי בר פנימיות
לייתא לערוביהם גביהם ליבטילם לבני
לחצר האי בר חיצונה למאן נבטיל לבטיל
סורה עלייהו ליבטיל לבני פנימיות אין בוטול
בפנימיות ושכבה אחד מן הפנימיות ולא עירוב
ג' למאן נבטיל ליבטיל לבני הפנימיות איבא
לבני החיצונה אין בוטול רשות מהצד לחצר

שכח

וּמָוקְדֵן עַנִּיסָס מִנְזָה לְסֹוִתָה רָגֶן הַמְּקוֹרָה גַּמְקָוָה צַפְּנָה
וְדוֹסָה צַמוֹלָה נָכָה דְּמַכְמָלָן הַמָּוֹתָה הַרְגָלָה שָׁהָרָגָלָה טַוְוָקָן לְלָלָ
לְלָמָלָה נִצְמָלָיָה: לִיבְטָלָל בְּנֵי פְנִימָה. רְסָות מְלָיוֹת דְּחַיָּה פְּנִימָה
לְלָלָמָלָה נִצְמָלָיָה: לִיבְטָלָל בְּנֵי פְנִימָה. וְלַכְשִׁידָלָה מִן הַמִּלְעָנוֹת כְּלִי קָן פְּנִימָה
לְלָלָמָלָה נִצְמָלָיָה: לִיבְטָלָל בְּנֵי פְנִימָה. וְסִילָן מוּמָלָקָן: אָן בִּיטָלָל
מִינִימָה רְסָות מְלָיוֹת נִגְעָנָה לְלָלָל מִלְעָנוֹת יְהָה סָוָה רָגֶן צַמוֹלָה
סָהָל מִין דְּכָנָלָה רְכוּמָתִיָּה נִגְעָס כָּוֹ לְסָוֹה לְיָעָס רָגֶן הַמְּקוֹרָה
נִירְאַת צָדָה סָהָל צְמָלָל עַיְזָבָרָה נִכְיָה הַקְתָּנָה נָזָה מִלְתָתָה דְּלָלָ
וְגַמְעָנוֹת וְלִמְעָנוֹת מִלְעָנוֹת מִלְעָנוֹת מִלְעָנוֹת מִלְעָנוֹת מִלְעָנוֹת

שהמבי' לחייבות כחצר לבתים. לייקין מינ'

כטוף פירקן (ז) דלון מתיי נימר צנמי
וקורה עד ציסו נמים ומילויים פטוחים
למכו צמי חליות למתוי וקשי נמים
לטנג ומיינו נהגו שמנתלה קולגנ
אטומול מפיו צמי מהד ומכל רחם
ומה מייניסו צטמלהיטם :⁽⁸⁾

כיצד נתנו ערובין בוחזונה כו' שתייהן אסודות. ו' ח' ל' כי רימי פליג' עלייה ותומם יט' בטנו מנהל למאל ס' ס' פאדייה מנ' ס' ל' קמן (ג) בסוף פליקון ו' י' ל' חמץ ס' ס' מפלס צחויו לזרבורה וזה צוואלה:

נְתַנוּ עֲרוֹבָן בְּחִזּוֹנָה כֵּן דָּאַי
בֶּר פְּנִימִית לְמַאן נִכְטְּלַי.
כֵּן חַשְׁבַּי שֶׁלְּדָבָר וְלָבָב מִכְלֵל.

ה) פטירת נזק זמני כוון נזק מכוון
(ד) דוח מומל למקומן ולצורך ה-
חישת חלה וצריחת ברוגר לויירזון:

לִבְטוּל לְבָנִי פְּנִימִית לְחַתָּא
לְעִירּוֹבֵיהוּ גְּבוּיוֹת.
דְּכַיּוֹן צְלָן יְמֻלָּל נֶצְפָּל נֶצְנִי קִינּוֹס
מְזֻהָּם צְלָן יְמֻלָּל בְּצָמָן חֲמָר לְהַבָּה

אחד מן הפנימיות ולא עירוב עריב פנימית מותרת וחיצונית בין מן הפנימיות ובין מן החיצונית למאן ניבטיל לבטיל לבני פוטו חיצונה אין בטל רשות מהצורה לבני חיצונה איכא פנימית דאי רשות מהצורה להצד נטו עירונן שתהיה אסורה האי בר פנימית חיצונה דאסרה עליהו ליבטיל

וסרגיליה עירונית³ לסתמאנט כדורי פנימית
במקוםמה סוליל וסרגיליה קשוויז סס ו-
דאיב בר גניזית. צקצק ונל נמן גניזות
מפני דליקת רגלו כל זה סטטוסה מנוקב
נמי דליקת רגלו נפץ מוחה ורטומו נבעו
ומען דאלך נעלינו. ווי קידם לאצטנו יט
היינז והשתליך מילונא נלה מילון ייט
מושר ווין לךוין ומקיי מהיאונס וטה"ג
להנאר מ"מ דליקת סרגל סס להן צפיני

ר' הנוסח בני היינונה הוליכו את ייעורון שכירין
א. (גמרא), אבל באתמת דבריהם (וכן בדפוסם שהלא
על-ה. סקלי נמל פליעילו נצבל וו, וכוי) איכא
האי בר פנימיות למאן ניבטיל כו' איכא
מתק מיג' וו לאק מיג' למכם כו' דפמיין

הדר פרק ששי עירובין

עין משפט
נור מצוה

רביינו חננאל

גלאיון הש"ם

רְבָּנָה נְסִים נְאוֹן

הנורות וציויניות [ג] גיורו העיר מרתתן רה ליכון. כיה בערך פרק ר' אליעזר בסוף פרק ויקרא נלען ז"מ מנגנון דם ג' עדין נצטווים הלו קייש ר' ה' לדמג לעל' נ' נקלו: **אני** אומד מבטחים. ה' על גג אמר אין ציריך לבטל רשות לבבון וזהו מוגן עז ציבר נשים להן מנגנון כסם ניכם לה הוקין ולה מערכין דוחה ר' ר' מוגע יוס ה' כל סכל הוקין מילוי וגס מוגען עד ציבר סכרי ה' נגי צני צmis לה טיס נ' כמ מוגע יוס לנעמתו הומו פיטול שועבה עכתי ה' כל קלה מוגע יוס טיס נ' כמ נקלו: רבנן: ר' אליעזר בסוף פרק

ועין אשכבר: [א] אל בטהרן (הארשל' בפראג); [ב] רשל מ"ז (ווארה הג' הבה"ח העי' רשי' ניליא):